

Trutje het avontuurlijke
kipje..

beleeft nog meer avonturen

Trutje het avontuurlijke kipje..

Astrid Homan

Schrijver: Astrid Homan

Coverontwerp: Astrid Homan

ISBN: 9789402169607

© Astrid Homan

Voorwoord.

Het tweede boekje over Trutje het avontuurlijke zwarte kipje is een feit.

Ik had het niet gekund zonder de inspiratie van Nicole en Henry en de steun van Saskia en Hans.

De verhalen over Trutje, Japie, Sushi en de anderen zijn gebaseerd op echte dieren met hun eigen gekke kenmerken.

Dankzij prachtige tekeningen gemaakt door fans is dit boekje geïllustreerd.

Speciale dank gaat uit naar Abbygail Moira Alycia en Ubi voor de mooie tekeningen.

Ik hoop dat dit boekje 2 in een lange, lange reeks gaat worden en wens je veel plezier bij het lezen.

Tekeningen worden altijd op prijs gesteld, misschien zie je die in boekje 3 wel weer terug.

Astrid.

Trutje heeft een baard.

Geeuwend rekt Trutje zich uit. Een beetje wazig nog van het diepe slapen kijkt ze om zich heen naar Tina en Toos. Beide kippen zijn nergens te bekennen, aan de zon te zien is het al aardig laat.

Langzaam staat Trutje op, zoekend naar Toos en Tina loopt ze de tuin in. Het gelach van Tina is duidelijk te horen waardoor het niet lang duurt voor Trutje de beide dames heeft gevonden.

Lachend staat Tina naast de vijver, Sushi lacht ook en beiden kijken ze naar Toos.

Trutje ziet hoe Toos parmantig langs de vijver rand loopt, haar billen wiegen heen en weer terwijl ze doet alsof ze een rijke oude dame is. Zwaaiend en zwierend met haar veren, een roze papieren parasolletje bij haar veren ingestoken. Trutje begint te lachen en loopt naar ze toe 'wat heb jij nou?' vraagt ze giechelend aan Toos.

'Ik ben een dame van klasse en heb een parasol tegen de zon', zegt Toos hooghartig terwijl Tina en Sushi bijna stikken van de lach. Trutje giechelt met haar vrienden mee terwijl ze vraagt waar ze het mooie parasolletje vandaan hebben.

Tina buigt zich samenzweerderig naar Trutje toe 'die heb ik binnen gepikt, de mensen hebben feest en daardoor heel veel leuke dingen in de keuken'.

Nieuwsgierig kijkt Trutje naar de keukendeur, zou ze even gluren? 'Ik ga kijken', zegt ze tegen de rest waarna ze snel naar de deur trippelt. Voorzichtig steekt ze haar hoofd om de hoek, niemand te zien gelukkig. Met snelle pasjes loopt ze de keuken in waarna ze nieuwsgierig om zich heen kijkt.

Op het vuur staan een paar pannen te pruttelen, het ruikt erg lekker naar verse soep en afgebakken broodjes. Ze hoort de mensen ergens binnen lachen en praten waardoor ze weet dat ze niet heel veel tijd heeft. Brutus komt vanaf het plafond naar beneden aan een draadje, 'hey Trutje, hoe gaat het?'

Snel praten Brutus en Trutje bij, Trutje verteld dat er binnen schijnbaar allemaal leuke dingen zijn waarop Brutus dit beaamd.

Hij knikt met zijn hoofd naar het aanrecht waar een groot wit iets op staat. 'Je moet daar eens naar kijken meis, de mensen doen er heel enthousiast over dus het is vast iets leuks'.

Nieuwsgierig springt Trutje via een emmer op het aanrecht, een groot rond wit iets met nootjes staat op het aanrecht. Het ruikt zoetig en ziet er eigenlijk best gek uit, zou het eten zijn? Voorzichtig pikt Trutje met haar snavel in het witte ding. Hé gatsie! Het is niet hard maar juist heel zacht waardoor Trutje niet alleen haar snavel in het witte spul heeft maar haar hele koppie onder dompelde.

Verbaasd trekt ze haar hoofd omhoog, wild schuddend om het witte spul kwijt te raken.

Brutus bungelt lachend aan zijn draadje, na een kwade blik van Trutje maakt hij snel dat hij weg komt.

Het witte spul blijft plakken aan Trutje haar veren, na nog meer wild geschud geeft Trutje op, het laat niet los.

Voorzichtiger nu gaat ze nog een keer met haar snavel in het witte spul, nu proeft ze een beetje.

Het is eigenlijk best lekker! Gulzig begint ze met haar snaveltje meer wit spul op te eten, het is heel zacht en ontzettend zoet. Nog nooit eerder had Trutje slagroom geproefd.

Trutje gaat zo op in het eten dat ze niet hoort dat het vrouwtjes mens binnen is gekomen.

'Wat doe jij nou! Trutje! dat is niet voor jou! hup gauw maak eens dat je weg komt!'

Oh jee, het vrouwtjes mens klinkt echt heel boos, snel springt Trutje van het aanrecht af om naar buiten te lopen.

Hijgend komt ze bij de vijver aan waar Tina, Toos en Sushi haar heel raar aankijken.

'Wat heb jij nou aan je snavel hangen? Het lijkt wel of je een witte baard hebt'. Lachend kijken de kipjes en Sushi haar aan. Snel kijkt Trutje in het water en verhip, ze heeft inderdaad een baardje van het witte zoete spul. Vlug schudt ze haar hoofd alle kanten op, hierdoor krijgen Tina en Toos

ook witte klodders op zich. 'Gatsiedarrie wat doe je nou?', verontwaardigd kijkt Tina Trutje aan.

Trutje vertelt hen dat het heel erg lekker spul is en hapt voorzichtig een klodder van Tina haar nek. Nieuwsgierig happen Toos en Tina ook naar elkaar, ooh maar dat vinden ze wel lekker.

Het duurt dan ook niet lang voor alle 3 de kipjes schoon zijn. 'Het zag er wel heel gek uit hoor, jij met een baard' zegt Sushi giechelend. Trutje begint te lachen geeft Sushi gelijk,' maar niet gekker dan Toos met een parasolletje' zegt ze nahijgend van de lach.

Een echte piraten rat.

Sinds het feest is er al heel veel gebeurd.. Naast alle dieren die Trutje al kende zijn er nog een aantal bij gekomen, een daarvan is Haak.

Haak is een excentrieke, indrukwekkende rat. Hij noemt zichzelf piraat en heeft de naam haak gekozen omdat het spannend klonk. Hij heeft geen haak, zelfs geen ooglapje maar wel de meest wilde verhalen over schepen die hij heeft geënterd en schatten die hij heeft gevonden.

Trutje heeft Haak dan ook op een typische Haak manier leren kennen.

Het was op een hele vroege morgen toen de zon nog maar net op kwam. dat Trutje wakker werd van hele vreemde geluiden. Het leek wel of iemand een liedje aan het zingen was op een heel erg hoge toon. Nieuwsgierig zoals altijd besloot ze op onderzoek uit te gaan. Heel zachtjes sloop ze richting het geluid, het bleek bij de vijver vandaan te komen.

Ze maakte zo min mogelijk geluid, zelfs haar veren bleven heel stil in de zachte wind zodat zelfs geen ritseltje haar verraadde.

Steeds luider klonk het hoge gezang.

Hey ho, Hey ho

Wassen doe je zo

Je poten erin en geen onzin

Hey ho, Hey ho.

Je koppie eerst je billen ook
en alles ertussen in.

Hey ho, Hey ho
Wassen doe je zo
Vergeet je niets
nou noem maar iets
Hey ho, Hey ho

Daar aan de waterkant zat een heel vreemd dier, het leek wel een hele grote muis.

Trutje sloop nog iets dichterbij toen een takje onder haar pootje brak.

Oh jee, het gezang stopte, met gespitste oren keek het dier om zich heen.

Trutje liep langzaam wat dichterbij, ze wist niet zo goed of het een vriendelijk dier was of niet.

'Wat zing je mooi' zei Trutje zacht.

'Wat?' het dier hield een pootje bij zijn oor terwijl hij Trutje nieuwsgierig aankeek.

'Wat zing je mooi' zei Trutje nu een stuk harder.

'Wat? Ik versta je niet kom eens dichterbij kip', het dier had een hoge piepstem maar klonk toch imponerend. Trutje liep dichterbij het dier toe en herhaalde haar compliment.

Het dier stelde zich voor als haak, een echte piraten rat. Zijn bruine vacht glom in de vroege ochtendzon en Trutje zag nog een paar druppels aan zijn snorharen hangen.

Haak was gek op praten en hoorde zijn eigen stem graag, het duurde dan ook niet lang voordat hij Trutje vertelt hoe hij op dat liedje was gekomen.